

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4
Negyedévre . . . 2
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDÉKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18
Negyed oldal . . . 10
Nyolczad oldal . . . 6
Tizenhatod oldal . . . 3
Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő:
KLÉGER BÉLA.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Kossuth Lajos-utca 68. sz.

Kléger Béla.

Egy sorral feljebb ott állt ez a név mindig a lap közepén. Egy sorral lejjebb csuszott, fekete keretbe jutott; a mint a viselője is közölünk egy sorral lejjebb csuszott, a novemberi fagyos fekete földbe kivánczozott.

Vigasságra készül mindenki és mi feketébe öltözködünk. Lehallatszik a Kléger Béla engedelmességeihez az ólombetűkhöz a bucsura készülődő falu zaja. A hegyen üdvölvéseket adnak az ágyuk, a templomtéri sátrak közt nevetésre fakadnak az ajkak, s a Kléger Béla hűséges kis ólomkatonái gyászba borulnak.

Az ő ólomkatonái hűséges cselédek. Pedig zsoldos hadsereg, és a zsoldjuk nagy emberek gondolataival és a szív vérével táplálkoznak. Annak engedelmességeknek, a ki őket ezzel jótartja. Fúrge had. Eljutnak mindenhova, a koldus kunyhójába és az urak palotáiba. Hirdetnek jót, hirdetnek rosszat, védnek, támadnak oh ezek az ólomkatonák sokszor ölnék. Nagy munka őket irányítani, szép feladattal velük a jót művelni dicőségek az élükön haladni.

Sokszor álltak sorba az ő akaratára. De a Kléger Béla katonái

soha sem ölték. Ő csak egy harczt ismert azért vitte őket harcztba: a magyarságért és a község, a járás javáért. Harcsolni mindig nehéz, de legnehezebb a vidéki lapnak. Jó barát kritizálja, ellenség kedvét veszi rosszakarat szárnyát szegi, szavát nem hallják, lelkesedését kigunyolják, terveit romba döntik. Férfi lélek tornája mindezzel keserűség nélkül megküzdeni s ő megküzött. Abban a szikár, magas mindig jókedvű fiuban erős lélek lakott. Nem csüggedt soha, nem pihent a tolla, ezéljától nem tántorodott el soha. A tolla volt az ő életének a hőmérője.

A míg élt, irt; mikor keveset irt, kevés volt az élete, mikor kihullott a kezéből, haldoklott a Kléger Béla. — És kihullott már elég régen.

Hanem jó harczt-harczolt. Egész ember volt, elvégezte, a mit vállalt. Tanui voltunk működésének, meghajtuk előtte a zászlókat. A nagy világ nem tud róla, egy porszem volt; ámde porszemnek tartják össze a hegyeket is. Nekünk azonban kedves volt, értünk küzdött, s ez elég, hogy megsirassuk.

Elképzelem a ravatalon és ez olyan különös, őt gyertyák közé, besukott szemmel, koporsóba gondolni. Itt dolgozott köztünk, az utczán lát-

tuk, beszélünk vele, tréfálózunk. Ismertük járását, szerettük a hangját. Ezek már csupa állitmányok — a mult időben. Az alanyuk meghalt. Az apró fekete legénykék nem hordják szét, mit gondol, mit akar a Kléger Béla. Többé nem tervel, az ólomhoz többé semmi köze. A gondolatok helyett az elmulás vesz lakást agyában. Tavasz életre nem ébreszti, nyár fuvalma fel nem kelti. Megtért földi pályánk nagy őseihez a halottakhoz.

Kléger Béla, bucsuznak az ólomkatonáid! Fekete soraik utoljára oda állnak — a ravatalod mellé. Nem gyűlnek többé sorba a szavadra. Rájuk hullanak a könnyeink, miénk maradnak a küzdelmeid.

Barátaid! a kik sokan vannak, megőrzik emlékedet.

Kléger Béla, Isten veled.

—s.—

H I R E K.

— Kléger Béla. Gyászkeretesen jelenik meg lapunk élén ma az a név, mely hazaszerezettől sugárzó cikkek alá volt írva anyiszor, lesujtva vettük híret annak, hogy megmeredt a kéz, mely annyi lelkesedéssel forgatta a tollat, meg fagyott örökre az ajk, mely derült lelkének mindanyunkat megnyerő szószólója volt. Három éve annak, hogy élére állt e lapnak,

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

II. Rákóczi Ferenc emléke.

Írta: Karikó János

A bial olvasó népkör 1903. november 15-én tartandó ünnepélyére.

Nincsen a világon kedvesebb és drágább
A te szent nevednél, édes magyarhazám!
Kis madár nem félti jobban szabadságot,
Méhecske nem siet jobban virág után:
Mint a mennyire egy jó honfisziv szeret
A föld kerekéségén egy megszentelt helyent,
Melyet hazátszerző ősoktól örökölt . . .
Azért olyan drága és oly szent ez a föld.

Még drágábbá teszi s szentebbé avatja
A hazáért elfolyt apáinknak vére,
Mert jogunkban sokszor meg valánk támadva,
Sokszor kellett menni annak védelmére.
Sokszor megnehezült a sorsnak vesszeje . . .
Hazánk s szabadságunk vajjon megvolna-e
Ha meg nem váltottak volna drága véren,
Meghalva a honért, hogy a haza éljen?

Most kétszáz éve is, — melyet ma ünneplünk, —
Csordultig töltve lett a keserű pohár,
Az osztrák annyira megsebezte keblünk,
Hogy azt nem lehetett továbbig túrni már,
Idegen hadsereg, idegen szellemek
Bejöttek, hogy elsőbb koldussá tegyenek,
És akkor feltétlen megadás lesz sorsunk,
Azt is megtagadjuk, hogy magyarok voltunk.

Am a jogaiban megtamadott nemzet,
Melynek alig volt már egyebe, mint a kard,
Dölyfös osztrák ellen véres harczt kezdett,
S megtanította rá, hogy ne bántsd a magyart!
Szabadságáért és hazaért halni kész
Nemzetből tamadt a sok jó kurucz vitez,
Legszébb hősei a hadak istenének,
Kardjuktól remegett a labancz, a német.

Hol vagy hős Rákóczi, szabadságunk lelke?
Ki midőn a haza nagy áldozatot kért,
A világon mindent mindent od'adtal Te
A magyar hazáért és magyar nemzetért.
Merre van sírodnak keresztje, fejfaja?
Hadd tegyünk halából egy koszorut rája! . . .
Hanvaidegen föld hantja takarja,
Nehéz kimondani: szégyen a magyarra.

Mint gyermek, hős lelkű édesanyád mellett
Munkácsot védtétek. Ez volt a nagy véték.
A hű honleányunk kibujdosni kellett,
S kebléről Tégedet hiénák letéptek.
Hogy ne lásd a nemes szivű anyát többé,
Elhurczoltak messze, jezsuiták közé.
És hogy kiolthassák, a mi lángolt benned,
A szabadságvágyat és a honszerelmet.

Idehaza addig legyözve a török,
Török-iga helyett osztrák-járom készül,
Legjobb honfiakkal telnek a börtönök.
Igen soknak vérpad jutott osztályrészü.
Az igaz honfinak nem volt biztonsága,
Kémektől tarthatott minden tarsaságba,

Ha volt vagyona is, mit törődött vele!
Hiszen ma vagy holnap elköbozzak tőle.
Közel volt a nemzet, hogy koldussá tegyék,
De annál gazdagabb volt honszerelmébe,
Titokban felkelést szerveznek a megyék,
Csak vezér kellene a sereg élére.
Jöjj haza Rákóczi! s Ő nem soka késett,
Odahagyta minden pompájával Bécsset.
S együtt tanácskoztak a nemzet jobbjai,
Hogy lehetne a hont felszabadítani?
Még ütközet sem volt, csak készület, titkon,
Már akadt egy Judás, egy ketszínű barát,
S elárulta Bécsben, mit csinálunk itthon,
Ügyünk el van veszve, azt hitték oda át,
Rákóczi elfogva, a szabadság lelke,
Bécsujhelyi börtönt büntetésül nyerte
S az osztrák bizonnal vérpadra viteti,
Ha az Úr angyala ajtót nem nyit neki
S Lengyelország felől, Kárpátok bércein
Szól a tárogató lelkes riadója:
Honért, Szabadságért! magyar testvéreim!
Rohanjunk vitézül az azt bitórlóra!
Rákóczi, Bercsényi gyűjtik a hiveket,
Jönnek s növekednek mint a hógörgeteg,
Egyik csata veszve, a másik megnyerve,
Nyolcz esztendeig küzd Rákóczi hős sereg.
És a tárogató lelkes riadója
Elnémult, változott mély bús kesergőre.
Vitez kurucz legény, ne ülj fel a lóra!
A magyar seregnak nincs már vezetője.

erős kézzel megvalósítani azt a magasztos célt, melyet maga elé tűzött, e német ajku községben a magyarságot lánzsát törni. Szembeszállt a pusztító közönynyel és letiporta, utjába állt a gúny és fegyvereinek és kicsorbitotta, rendületlenül hirdette, hogy e lapnak a magyarság érdekében fen kell maradnia, és fenmaradt, de ő — nincsen többé.

Megbecsülhetetlen veszteség ez lapunknak Budafok községe jegyzői karának, melynek egyik szakavatott, lelkiismeretes kiváló szorgalmu tagja volt, de siratja őt velünk az egész budafoki társadalom is, melyben csak jobarájtjai voltak. Lelkének a derűjével, jóízű aranyos humorával, egész lényének közvetlenségével belopódzott valamenynyünk szívébe. Egy műkedvelői előadásról ráragadt a »nagybácsi« cím, és ez a cím találó kifejezője volt annak a határtalan bizalomnak annak az őszinte ragaszkodásnak, annak a rajongó szeretetnek, melylyel a társaság színe java irányában viseltetett. Hogy ő mivel viszonyozta ezt nekünk? Belénk oltotta lelkének a melegségét, megaranyozta szívét gyönyörködtető humorával legbánbatosabb óráinkat is. Jókedélyt nem zavarta meg súlyos betegsége sem mely évek óta rágódott rajta. Mosolyogva szállott szembe a tuberculózis pusztító korjával, bizva erős zervezetében, melyet mint az erős tölgyet megrázhat a sziv, de le nem dönthető. Sajnos, csak a lelke volt erős, a teste nem. Hiába járt Itália kék ege alá, hasztalan keresett gyógyulást Gleichenberg sokat ígérő kuráitól a kénytelen halál nem kímélte f. h. 14-én érte utól Szolnokon élete 36-ik évében atyjának Kléger József törvényszéki bírónak házában.

A megboldogultnak hült tetemei f. évi november 16-án délelőtt 1/2 10 órakor fognak Jászberényben, hová az elhunytat Szolnokról elszállítják az örök enyészetnek átadatni. Halás közönségünk, mely az érdemeket méltatni, és az érdemeseket megbecsülni tudja szintén részt fog vonni a gyászterületen és pedig a község képviselőjében Miklósy Lajos főjegyző és Kovách Ignác adóügyi jegyző urak lapunk képviselőjében Dr Spitzer Gusztáv ur és a François család képviselőjében François Căzar ur. Ezenkívül számos koszoru fog Budafokról a koporsóra elhelyeztetni.

— **Erzsébet menház.** Ujabbán adakozott: Gruber Richard 3 kor, mely összeggel az építendő Erzsébet menház alapja 3737 kor, 51 fillére emelkedett.

— **A „Budafoki Dalárda“** f. év november 28-án estt 8 órakor saját helyiségében évi köz-

gyűlést tart. Tárgy; 1. Évi jelentés. 2. Karnagy jelentése. 3. Könyvtárnok jelentése. 4. Pénztárnok jelentése és számadás megvizsgálása. 5. Tagsági díj és karnagy fizetése megállapítása. 6. Az 1904. évi költségvetés tárgyalása. 7. Választmány és tisztikar lemondása, felmentése és új választmány és tisztikar választása.

— **Felhívás.** A tűzoltó testület alapszabályai a ministerium által jóváhagyva, a testület megalakult. Felkérem mindazon gyárosok vállalatok és borkereskedőket, kik alkalmazottakat a tűzoltó testületbe mint működő tagokat felvételre óhajtják, hogy azokat e hét folyamán felvételre a község házához küldeni sziveskedjenek. François Lajos ideigl. elnök.

— **A budafoki magy. kir pincemester tanfolyam** pinczéjében a folyó évi november hó 25-én d. e. 10 órakor tartandó borárverésen eladatnak a vinczelér iskolák szőlőiben és az állami minta szőlőtelepeken termelt s az árverési jegyzéken felsorolt borok. A venni szándékozók az elárverezendő borokat f. évi november hó 17-én, 24-én valamint az árverés napján megtekinthetik. Árverési jegyzék kapható a budafoki pincemesteri tanfolyam igazgatóságánál.

— **Búcsu.** Régi szokás szerint a róm. kath. templom felszentelésének emléknappján a mikor a nép a templom körül ájtatoskodik valóságos vásárok tartanak itt idegen iparosok is mindenemű iparczikeket árusítanak, a mi azonban az ipartörvény követelményeivel ellenkezik, miután Budafoknak »búcsuvásár« tartásra engedélye tudunkal nincsen s így iparkészítményeket csak a helyben lakó iparos árusíthat. Miután Budafokon vasárnap búcsu lesz e helyen felhívjuk olvasóink figyelmét az ügyre. E helyen nem mulasztjuk el megemlíteni, hogy a budafoki dalárda a búcsu alkalmával a r. k. templomban misét énekel Burghart Róbert karnagy vezetése alatt.

— **Elgázolás.** A villamos vasutnak ismét egy áldozata van. Mind értesülünk kedden este »Naczi bácsi« a budafoki vágóhid beles segédje részeg állapotban Albertfalvára igyekezett és ott a villamos vasuti sínekre esett. A szerencsétlen embert a villamos vasut mely Albertfalvánörült sebességgel halad természetesen nem kerülte ki. Laban igen súlyos sérüléseket szenvedett. Első orvosi segélynyújtás után beszállították a kórházba.

— **Öngyilkosság.** Budafok határában, a a Röck-gyár mögött, a vasuti töltés mellett egy fiatal ember holttestére bukkantak. A forgópisztoly a halott mellett feküdt és így ebből, valamint a többi körülményekből a rendőrség meg-

állapította, hogy öngyilkosság esete forog fenn. Az öngyilkos uriember zsebeiben leveleket és iratokat találtak. Ezekből megállapítható volt, hogy az öngyilkos Hrehovic József mőttingi (Krajna) születésű irodatiszt, aki hátrahagyott levelében kéri a mőttingi elöljáróságot tettéről értesíteni. A fővárosi rendőrség azt hiszi, hogy a szerencsétlen fiatal ember a büntetéstől való félelmében menekült a halálba.

Csak nem rég számoltunk be egy másik öngyilkosságról is, melyet egy kelenföldi cselédleány nálunk a villamos vasut segélyével elkövetett. Ezen a héten pedig egy kétségbe ejtett apa járt Budafokon, öngyilkos jelölt fiát keresvén. Az illető egy vizsgálaton megbukott, hazulról eltűnt s hátrahagyott, apjához (miniszteri hivatalnok) címzett levelében megírja, hogy Budafokon valik el életétől. Szomorú tény, hogy az életuntak Budafokot oly »biztos« területnek tekintik.

— **Mégis csak lesz sorozás (?)** Beniczky Lajos alispán a honvédelmi miniszter rendelete tolytán előzetes tájékozás céljából az ezidei fősorozás napjait megállapította, megjegyzi azonban hogy a fősorozás napjait végrehajtása iránt külön fog intézkedni nevezetesen akkor amikor a f. évi ujonczjutalékok a törvényhozás által megsoroztatnak. A mennyiben a f. évi fősorozás tények megtartatnak, az allandó sorozóbizottságok működése decemberben szünetel. Ez utóbbi az edelőltti önkéntes most is működik. A rendelet szerint a biai járásban a fősorozás december 19. 21. 22. és 23-án tartatnak meg.

— **A biai pinczetörősek tettése** megkerült; hirszerint Diósdon fogták el a csendörök egy budakeszi születésű csavargó személyében. A vakmerő betörő az elfogatás ellen is vakmerően védte magát, a rablott s nála volt revolverből több lövést intézett a csendörök ellen, szerencsére a lövések nem találtak. A tettes börtönben várja büntetését.

— **Hirtelen halál.** Modlok Ferencz biai lakos neje e hó 9-én kiment szőlőmunkára jó egészségben. Dél felé munka közben a többi munkások között összerogyott. Szívszélhűdés érte a 38 éves nőt, ki megszomorodott özvegyen kívül négy kis nevetlen arvat hagyott hátra.

— **Török A. Társa Budapest.** Ha körültekünk a különböző föelárúsítók között, önkénytelenül a Török-cég tünik fel előttünk. Nemcsak azért, mert hazánkban a legnagyobb osztályorsjáték-üzlet birtokosa, hanem azért is, mert e cég vevői kiváló szerencsével játszanak. Állítunk megerősítéssel csak a legutóbbi hat hónapi eredményeire mutatunk rá. Ezen rövid idő alatt nemcsak a 600.000 koronás legnagyobb fönyeményt, hanem a 100.000, 90.000, 60.000, 50.000, 30.000, több 10.000, 5000 és 2000 koronás nyeményt és meg sok egyéb nyeményt nyertek e cégnél. Szántalan halálatot kap e cég szerencsés vevőitől. Ama határtalan bizalom, melyet céggel szemben a vevők tanusítanak, a legszelebb körökben mindinkább nagyobbodik, mert a nagy közönség ismeri e cég szerencsésjét, korrekt üzletelveit, pontosságát, titoktartását és a legmesszebbmenő előzekenyiségét. Ennélfogva Török A. és Tsa bankházát Budapest, Teréz-körút 46/b. (főkok: Váci-körút 4., Muzeum-körút 11., Erzsébet-körút 54.) birkinek is méltán ajánlhatjuk. A tervezet szerint az I. osztály húzása már a legközelebbi csütörtökön és pénteken, november 19. és 20-án lesz. Az eredeti sorsjegyek árai: egy egész 12.—, egy fél 6.—, egy negyed 3.—, egy nyolczad 1,50 korona. Aki tehát sorsjegyet akar vásárolni, forduljon bizalommal Török A. és Tsa bankházához Budapest, mely céget birkinek ajánlhatjuk.

— **Családi confetti.** Szemrehanyással pirongatja a fiatal asszony a késő hazatérő férjét:

— Oh, mennyire csalódtam benned. Valamikor azt hittem hogy te nagyon bátor vagy és...

— Hát nem elég bátorság, hogy ilyen későn jövök haza?

— Nem! nem!

— Az se hogy elvettelek?

E kérdést confetti dobálás követte — az asztalon maradt veres vacsora-tányérokkal.

Emezt elcsabitja osztrák császári kegy,
Ennek a jelszava: engedj magyar, engedj!
Amaz kishituen a fegyvert letette
Nem az osztrák, hanem pártviszály győzött le.

Rákóczinak nem kell osztrák császári kegy,

Ő nem tehet annak soha hűség-esküt,
Mindenét elhagyva, inkább bujdosni megy
A hon legeslegjobb fiaival együtt.

Ott kesereg, hol a Márványtenger habja
Háborog, könnyeit belesírja abba.
Ott élt Rodostónál, sirját is ott lelte,
De kedves honába visszajár a lelke.

Itt él és uralkodik a honfisziveken,

— Két évszázad óta feleletet kérvén;

Mit vétettem neked édes jó nemzetem.

Hogy honárulónak elnevez a törvény?

Egy férfi ki mindent feláldozott érted,
Ki a száműzetés keservében halt meg,
Azt kerdezi tőled Rákóczinak lelke;

Ezt a szégyent vajjon meddig tűröd el te?

Itt él a hazában, s a miket lát, szemlél,

Azok miatt nehéz bánat nyomja, tépi.

Van-e egy nemzetnek dragább kincs a nyelvnel?

És azt nem becsülik Árpád ivadéki.

Meghunnyászkodás lett vezéreink elve

Osztrák balványképet imádva, tisztelve,
Ő az a balványkép nagyon sokat kíván!
Minden jogainkat feláldozni, gyávan.

De hála az Égnek! él Rákoczi lelke.

Köztünk világosít szent tűzszlop gyanánt,
Legjobbaink szívét csak e vezérelte,

Hogy elérjük végre a magyar Kánaánt,
Melynek a talaja tiszta honszerelem,
S nemzeti színek közt szabadságot terem,
Melyért a dicsőült vezérül lett küldve,
Birtokunkba jusson az ígért földje.

Magyarok Istene: szánd meg e nemzetet,

Midőn jogaért küzd, ne hagyj őt védtelen.

Add meg szabadságát, a melyért szenvedett,

S melyért gyakran átment a „verestengeren“

Ügyünk igazságos, akaratunk tiszta,

Mégis mily kietlen s hosszú ez a pusztá!...

Hogy elérve legyen — azért esdünk hozzád —

A szabad, független s boldog Magyarorszád!

Közgazdaság.

A magyar borkereskedők és az olasz kereskedelmi szerződés. A magyarországi bortermelők és borkereskedők országos szövetsége legutóbb tartott rendes választmányi ülésén foglalkozott az olasz kereskedelmi szerződés dögával és hérvényt intézett a képviselőházhoz, a melyben fölhatalmazást kér a kormány részére, hogy Olaszországgal való kereskedelmi viszonyunkat a végleges szerződés megkötéséig provizóriummal rendezhesse.

Köztudomású dolog, — írják a kérvényben — hogy az egész gazdasági életünk fejlődésére oly bönítőlag hatott olasz kereskedelmi szerződés, különösen pedig az abban foglalt borvámklauzula tekintetében uralkodó bizonytalanság, a lehető legkárosabban hat borforgalmunkra, mely gazdaságunk ágazatainak egyik legfontosabb tényezője. Tekintve, hogy az 1899. évi XXX-ik törvényezikk értelmében az autonóm vámtarifa megállapítása előtt meg nem kezdhetők a külfölddel való kereskedelmi szerződési tárgyalások, 1904. évi január 1-ével megszűnik Olaszországgal való szerződéses viszonyunk. Gazdasági fejlődésünkre és Olaszországgal való kereskedelmi forgalmunk lebonyolítására nem tartjuk ugyan veszedelmesnek és súlyosnak a szerződési viszonyunk rövid időre való felfüggesztését, mégis tudatában vagyunk annak, hogy bizonyos mértékig politikai okok is szükségessé teszik a szerződéses viszony fenntartását és erre való tekintettel a jelenlegi körülmények közt szükségesnek és czélszerűnek tartjuk, hogy kormányunk fölhatalmaztassék, hogy az új kereskedelmi szerződés megkötéséig Olaszországgal ideiglenes megállapodásra jöhessen, de még az ideiglenes megállapodás is, kizárólag csak a borvámklauzulának, illetve az olasz bornak egyoldalú vámkedvezményekkel való ellátásának elejtése alapján legyen eszközölhető. Az Olaszországgal megkötendő provizórium tekintetében egyedül helyes formának és alapnak tartjuk a legtöbb kedvezményi viszonyt; de minthogy Olaszországban az ilyen alapra fektetendő provizórium elé akadályokat gördíteni óhajtanak és máris nyíltan azzal fenyegetőznek, hogy arra az esetre, ha az ő borukra nézve ezentúl is kizárólagos és különleges kedvezményeket elérni nem fognak — az eddigi vámtarifájuknál magasabb tételekkel akarják sújtani kiviteli czikkeinket; — szükségesnek tartjuk, hogy mi s ilyen természetű represszáliákat alkalmazhassunk, vagyis hogy a provizórium meghiusulta esetére bekövetkezendő vámháboru idejére, mi is Olaszországnak kiviteli czikkeivel szemben az új autonóm vámtarifajavaslatban fölvett magasabb vámtételeket alkalmazhassuk. Mindezek alapján kérjük, hatalmazza föl a képviselőház a kormányt arra, hogy Olaszországhoz való kereskedelmi viszonyunkat az új végleges szerződés megkötéséig olyan provizóriummal rendezhesse, mely a borvámklauzula elejtése mellett, egyszerű legtöbb kedvezményi megállapodásnak megfelel. Ha pedig az olasz kormány ilyen megállapodásra lépni hajlandó nem volna, hatalmaztassék föl kormányunk, hogy olasz árukra az új autonóm vámtarifajavaslat tételeit alkalmaztassa.

— **Borvásár Budafokon.** A magyarországi bortermelők és borkereskedők országos szövetségének hivatalos szaklapjában a „Magyar Borkereskedelem”-ben olvassuk a következő hirt:

„Budafok község agilis előljárója, François Lajos pezsgőgyáros a „Budafok és Vidéke” legutolsó számában hosszabb czikkben foglalkozik a fővárosi állandó borvásár kérdésével. A czikkirő nagy szakavatottsággal fejteti a borpiacz czélját és rendeltetését és bebizo-

nyítja, hogy a főváros területén, jelenleg a központi vásáresarnokban elhelyezett borpiacz, abszolúte nem felelhet meg a legegyszerűbb igényeknek sem. Teljesen osztjuk François azon nézetét, hogy az élelmi czikke, zöldség, halak, húsfélék és gyümölcsöknek a vásáresarnokban összehalmozott tömegéből kiáramló illatok kizárják annak lehetőségét, hogy ugyanazon helyen borokat is tartsanak raktáron s nem hoz oly közel fekvő Budafok községe, sokkal jobb, alkalmasabb és mindenben megfelelőbb helye lenne az állandó borvásárnak. Budafokra helyezte az állam a borvizsgáló állomást, pinceszemesteri tanfolyamot, a szőlészeti iskolát; Budafokon vannak megfelelő, nagy pincehelyiségek, ott látjuk legnagyobb borkereskedőink telepeit s ott vannak kéznél nagy kádárműhelyek is. Mindezt tekintetbe véve, a czikkirőval

együtt valóban esodálkozunk kell a főváros intező köreinek esodálkozni, kik még mindig ellenzik a borvásárnak Budafokra való áthelyezésének tervét. Mi ugyan az állandó borvásárt, jelenlegi formájában egyáltalában nem tartjuk czélszerűnek vagy fenntartandóknak és azt hisszük, hogy a Magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetsége által létesítendő bortözsde intézménye folytán úgy is megszűnik a régi borvásár. De ha a bortözsde intézményének kifejlődésével egy állandó borvásár szükségessé be fog bizonyulni, úgy mi sem természetesebb, mint az, hogy azt nem a fővárosi vásáresarnokban, hanem csak Budafokon kellene szervezni.“

Az első borvásár 1903. évi november hó 28-án tartatik meg a magyar kereskedelmi esarnok helyiségében. (Budapest, V. Szabadalmi-ter 12.)

Kiváló szerencse Töröknél! Felülmulhatatlanul

kedvez főarudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyereménynél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek; csak a legutóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt es pedig:

a **605.000** koronás nagy jutalmat az 57080. számú sorsjegyre,
a **100.000** „ „ főnyereményt a 74366. „ „
a **90.000** „ „ a 109780. „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. A most következő m. kir. szabadalm. 13. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1,000,000 korona.

Továbbá jutalom **600.000**. 1 nyeremény **400.000**.

1 a **200.000**. 2 a **100.000**. 1 a **90.000**. 2 a

80.000. 1 a **70.000**. 2 a **60.000**. 1 a **50.000**.

1 a **40.000**. 5 a **30.000**. 3 a **25.000**. 8 a **20.000**.

8 a **15.000**. 36 a **10.000** korona és még sok egyéb;

összesen **55.000** nyeremény és jutalom **14,459.000** korona összegben.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

1/3 eredeti sorsjegy írt —.75 vagy kor. 1.50; 1/4 eredeti sorsjegy írt 1.50 vagy kor. 3.—

1/2 „ „ „ 3.— „ „ 6.—; 1/1 „ „ „ 6.— „ „ 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

folyó évi november hó 19-ig

bizalommal hozzánk beküldeni miután a huzás e napon kezdődik.

TÖRÖK A. és TSA

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hozzánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főarudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: **Teréz-körút 46/a**. I. fiók: **Váci-körút 4/a**.

II. fiók: **Múzeum-körút 11/a**. III. fiók: **Erzsébet-körút 54/a**.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

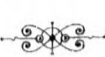
Az összeget } utárvételezni kérem
.....korona összegben } postautalvánnyal küldöm } A nem tetsző törlendő.
} mellékelem bankjegyekben (bélyegeken) }

Pontos cím:

.....
.....
.....

Leopold és Klein
 kő- és könyvnyomdája
 — Budafokon —
 Elvállalja:
 Hírlapok, Művek,
 Árjegyzékek, Kérlevelek,
 Számlák, Levélpapírok,
 Czimkártyák stb.
 készítését
 csinos kivitelben, olcsó árakkal.
 Az összes szolgabíró-
 sági és községi közigaz-
 gatási, adóügyi nyom-
 tatványok a legolcsóbban
 és legszebb kivitelben
 szerezhetők be.

Budafok és Vidéke
 kiadóhivatala.
 A biai járás egyedüli nyomdája!!
 Alapított 1898-ban.

Ifj. Eberhardt Vilmos
 építőmester, építkezési vállalkozó és gőzfűrésztulajdonos
B u d a f o k.

 Elvállal mindennemű
építkezési munkákat, fametszéseket, építészeti és ácsmunkákat
 szállít lakásokba is mindennemű
**metszett és aprított tűzifát, saját gyártmányu esztergályos munkákat, hordó-
 kényszer szorítókat, facsapokat, hordódugókat és akonakat.**
 Mindennemű csomagolási és postaküldeményekhez való ládákat bele-
 égelett czéggel vagy annélkül.
 Szállít saját bányájából építési homokot, Betton-, kerti- vagy
 Coulee kavicsot, saját gyártmányu Cement-lemezeket természetes
 vagy kivánt szín és formában, valamint kéményfödél és Mozaik
 lemezeket is.
 Szállít továbbá Portlant- és Roman cementet épületekre
 vagy házba a legjutányosabb árban.
 Ajánlatok és megrendelések a gyári irodába
Budafok, Ország-ut 33 szám
 intézendők.

FRANCZIA PEZSGÖBOR GYÁROSOK

FRANÇOIS LAJOS és Tsa

BUDAFOK (PROMONTOR)

császári és királyi
udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg
Gothai Herceg Ö Fen-
sege szállítói.

Diszoklevel:
Lisza bon
1890.
+
Bordeaux
1896.
+
P á r i s
1896

Aranyerme-
kísorangu
kitüntetések:
P á r i s.
Nizza,
Temesvár,
Antwerpen,
Budapest,
Marseille,
Brüssel,
B é e s.